

De Saamwerker

Orgaan van de bond
van Christelijke
Gereformeerde
Mannenverenigingen
in Nederland

73ste jaargang
september 2016

3

PAGINA IN DIT NUMMER:

- 2 Van de voorzitter
- 3 Meditatie Openb. 3:8b
- 5 Bijbelstudie over Jozua 9
- 8 Bijbelstudie over Johannes 4:9-15
- 10 Boekbespreking
- 11 Nieuws vanuit Veenendaal
- 12 Het genadeverbond, BGD, Par. 46
- 14 Notulen bestuursvergadering
- 16 Onze eredienst
- 18 Opvoedingsondersteuning
- 19 Vragen staat vrij

Colofon

**Uitgave van de Bond van Christelijke
Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland**

Internet: www.mannenbond-cgk.nl

Versijnt 4x per jaar

Volgende uitgave D.V. medio december

Commissie van redactie

A. Kok, Veenendaal
ds. C.J. Droger, Vlaardingen

Redactieadres

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon: 0318-529646
akok@kliksafe.nl

Secretariaat

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon 0318-529646
e-mail: administratie@mannenbond-cgk.nl
(voor boekrecensies, ledenadministratie e.d.)

Abonnement

Leden € 12,50 per jaar
Niet-leden € 17,50 per jaar
Losse nummers € 2,50 per exemplaar
Postgiro NL23INGB0000992401 t.n.v.
Bond van Chr. Geref. M.V. te Zeist

© Bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt of vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of uitgezonden, hetzij elektronisch, mechanisch door middel van fotokopie, microfilm, opname of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende op het auteursrecht.

Van de voorzitter

Het is opnieuw zaterdagavond wanneer ik dit stukje schrijf. De preken voor morgen liggen klaar, het raam van de studeerkamer staat open om de warmte een beetje te verdrijven. Morgen mag het weer zondag zijn. De dag waarop op duizenden plaatsen in de wereld het Woord opengaat en verkondigd mag worden. En uit vele monden zal de HEERE de lof toegezongen worden. Hij is het waard dat wij Hem eren!

Intussen ligt de zomervakantie achter ons en gaat het gemeentelijke leven binnenkort weer van start. Ook de mannenverenigingen zullen weer samenkomen. De besturen zullen de voorbereidingen voor het nieuwe seizoen al getroffen hebben en samen mogen we uitzien naar een nieuw seizoen. Het is mijn wens en gebed dat de HEERE de samenkomsten van de mannenverenigingen zal zegenen. Dat het Woord van de HEERE ook daar echt open zal gaan en door Gods Geest het hart zal raken, openen en vernieuwen. Ik hoop en bid dat er goede gesprekken zullen zijn rondom een geopende Bijbel en dat we als broeders naar elkaar mogen luisteren en van elkaar mogen leren. En dat ook zó de band aan de HEERE en aan elkaar verstevigd mag worden. Ik wens u rijk gezegende avonden toe!

Een hartelijke groet, geliefde broeders!

Ds. C.J. Droger

Meditatie

Openb. 3:8b

Ik heb een geopende deur voor u gegeven, en niemand kan die sluiten.

De teneur van de brieven die Johannes namens de Heere Jezus aan de gemeenten in Klein-Azië moest zenden is niet bepaald rooskleurig. De gemeenten worden niet van hun beste kan laten zien. De gemeente van Efeze is een voorbeeldgemeente met zeer veel goede werken, maar ze heeft de eerste liefde verlaten. De gemeenten van Pergamum en Thyatira, die op een bepaalde manier wel de liefde kennen, maar de zonde toelaten in de gemeente. En dan de gemeente van Sardis, een gemeente die het gemaakt heeft, een gemeente die de naam heeft dat zij leeft, maar in werkelijkheid is ze dood. En als laatste de gemeente van Laodicéa. Een gemeente die niet de naam heeft dat ze leeft, ze heeft geen werken die bijzonder zijn, ze is lauw, op alle manieren had de wereld invloed op die gemeente. Maar de gemeenten Smyrna en Filadélfia, die vallen op. Van het wordt niets verkeerd gezegd. De gemeente van Filadélfia wordt zelfs geprezen: gij hebt Mijn Woord bewaard en hebt Mijn Naam niet verloochend.

De brieven aan de zeven gemeenten zijn samengebundeld in een boek, waarschijnlijk samen met alle hoofdstukken van Openbaringen, want Jezus zegt tegen Johannes: hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek, en zend het aan de zeven gemeenten die in Azië zijn (Openb. 1:11). Hoewel elke brief persoon-

Ds. J. Hoefnagel

lijk toegespitst is op elke gemeente, bevat ze dus een boodschap voor al die gemeenten, en uit het getal zeven mogen we wel opmaken dat het een boodschap is voor heel de kerk. Want datgene wat we aantreffen in die gemeenten komen we in haast elke gemeente wel tegen. Dat we de werken hebben, maar de liefde verlaten hebben of dat we liefde hebben, maar de zonde toelaten in ons leven. De Heere Jezus waarschuwt die gemeenten, de Heere Jezus waarschuwt ons, om niet op één van die klippen schipbreuk te lijden. Tegenover die ernstige diagnose van de gemeenten klinkt het evangelie zo rijk door in deze brieven en dat wordt als het ware samengevat in wat de Heere Jezus zegt tegen de gemeente van Filadélfia: Ik heb een geopende deur voor u gegeven, en niemand kan die sluiten.

Die twee gemeenten, Smyrna en Filadélfia, waarvan niets verkeerd gezegd wordt, het zijn geen gemeenten die zich kunnen beroemen op hun eigen werken. Smyrna was een gemeente die arm was, verdrukking leed en gelasterd werd. Filadélfia was een gemeente die kleine kracht had, maar ze hield vast aan het Woord van Jezus Christus, dat was haar enige houvast. Die andere gemeenten konden zich beroemen op hun werken, op hun naam, op hun rijkdom, maar deze gemeenten hadden niets anders dan het Woord van Jezus Christus en dien gekruisigd. Dat is wat de Heere Jezus in deze brieven wil onderstrepen, meer heeft een gemeente niet nodig. Alles wat een gemeen-

ten meer meent te bezitten is ballast. Wat natuurlijk niet wil zeggen dat een gemeente de goede werken moet nalaten; wat natuurlijk niet wil zeggen dat een gemeente niet moet leven vanuit die eerste liefde en vergeving van de zonde. Maar als we daar naam mee willen maken, als we daarop bouwen, dan bouwen we niet meer op het enige fundament, Jezus Christus.

Zie, Ik heb een geopende deur voor u gegeven. Heeft de Heere Jezus het Zelf niet gezegd in Joh. 10: Ik ben de deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden. Dat is de boodschap die de Heere Jezus heel persoonlijk benoemt aan de gemeente van Filadélfia. Daar werd dat evangelie beoefend, maar de Heere Jezus laat het ook aan alle gemeenten horen. Indien zij ingaan door die Deur, die in het Evangelie aan hen gepredikt wordt, dan zal de gemeente van Efeze, wanneer zij overwint mogen eten van de Boom des levens. Dat gold voor de gemeente van Smyrna: die overwint, zal niet beschadigd worden van de tweede dood. Voor Pergamum en Thyatira, wanneer zij zich bekeren dan zullen ze een witte keursteen en de Morgenster ontvangen. Ja zelfs voor Sardis en Laodicéa, gemeenten die dood en lauw zijn, wanneer zij overwinnen of het evangelie van Jezus weer een plaats geven in de gemeente, dan zullen zij bekleed worden met witte kleren en zal Jezus bij hen binnenkomen om avondmaal te houden.

Het diepingrijpende is, dat van deze gemeenten in Klein-Azië, het huidige Turkije, niets meer over is. Hoe is het met ons?

Menen wij ook dat we zeer veel goede werken te hebben, zoals de gemeente van Efeze? Laten wij de zonde ook niet oogluikend toe

in ons leven, in de gemeente? Zijn we misschien al zover, dat we de naam hebben dat we leven, maar dood zijn; dat we lauw zijn en elk moment uitgespuwd kunnen worden?

En toch kunnen we niet ontkennen dat de Heere Jezus een geopende deur gegeven heeft in het Woord dat wij van Hem ontvangen hebben. Hij is Zelf die deur, de Hoegepriester die de hemelen doorgegaan is; een Hogeepriester die medelijden kan hebben met onze zwakheden. Laten we dan heengaan tot de troon van genade en Hem smeken om vergeving van al onze zonden. Laten we heengaan met onze zwakheden, en niet met onze werken, niet met onze mogelijkheden, maar juist de toevlucht tot Hem zoeken, want we hebben immers maar kleine kracht. Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die de sleutel Davids heeft; Die opent en niemand sluit, en Hij sluit en niemand opent. Laten we tot Hem de toevlucht zoeken. Als Hij opent, zal niemand sluiten. Als Hij toesluit, kan niemand openen. Waar moeten we dan anders heengaan om behouden te worden, dan tot de Heere Jezus Christus. Hij is het die ons het Evangelie gegeven heeft, Hij is het die een geopende deur gegeven heeft. Laten wij ons aan dat Evangeliewoord vastklampen zoals de leden van de gemeente van Filadélfia deden: gij hebt Mijn Woord bewaard en hebt Mijn Naam niet verloochend. Wie zo Zijn Woord bewaard, zich aan dat Woord vastklampt, die zal Hij ook bewaren in het uur van de verzoeking en hem maken tot een pilaar in de tempel van Zijn God.

Intocht in het erfland

Lezen: Jozua 9.

De list van de Gibeonieten.

Vers 1 - 7. De leugen van de list. De Bijbel is een eerlijk boek. Het tekent de zonden van de ongelovigen en van de gelovigen. Op het hoogtepunt van Jozua 8 volgt hier een dieptepunt. Een gelovige gelooft niet altijd. Een geestelijke leidsman kan verleid worden. Wie meent te staan... De lijn in hst 9 is : de waarde van het woord.

De Gibeonieten uit Kanaän komen bij het legerkamp van Israël om een verbond te sluiten.

De volkeren in het land verenigen zich tegen Israël. Gibeon doet niet mee. Zij hebben geen koning, maar oudsten. Zij passen een list toe om hun stad en volk te redden. Ze doen zich voor als een delegatie uit een ver land. Zie Deut. 20 : 10 – 15. Opgelapte schoenen, versle ten wijnzakken en voederzakken, en uitgedroogd, kruimelig brood. In vers 7 worden ze eerst met achterdocht ontvangen.

Vers 8 - 15. Ze komen met een vloed van woorden. Het is de leugen van de list. Er is niets van waar. Ze liegen. Woorden hebben voor hen geen waarde, als ze het vege lijf maar kunnen bergen. Ze pakken het, vers 8, verstandig aan tegenover Jozua. Ze leveren zich bij voor baat uit: wij zijn uw knechten. En dan-- gaan ze spreken over de grote daden van Israëls God, waarvan ze met verwondering kennis hebben genomen. Jozua en de zijnen worden er stil van. Ze worden bevestigd in de wetenschap dat de

Ds. H. de Graaf

Heere met hen is. Geweldig, als vreemden zich aanbieden om een verbond te sluiten met als achtergrond: tegen die God van u moeten wij het verliezen. Ze belijden de grootheid van de Heere. Tegen Jozua zeggen ze dat uit een zeer ver land komen. Dat moeten al die versleten en oude dingen, ook het brood, onderstrepen. De mannen van Israël nemen er iets van in hun mond, vers 14, maar.....ze vragen niet naar de mond, de wil, het Woord van de Heere. Hebben ze niets geleerd van Ai?

Niet vragen naar Gods wil, maar eigenmachtig beslissingen nemen, hoe kan daar Gods goed keuring op rusten? Zelfs Jozua vraagt niet naar Gods Woord, maar spreekt zijn eigen woord. Hij denkt dat dit tot eer van God is, als mensen hier om vriendschap vragen. Het verbond wordt gesloten en de mannen van Israël zweren een eed, ze roepen de naam van de Heere erbij aan, hoewel ze de Heere niet hebben geraadpleegd. Je leest het als een aanklacht en een waarschuwing: zij vroegen niet om een uitspraak van de Heere.

Vers 16 – 20. Na drie dagen wordt het bedrog ontdekt. Ze hebben een verbond gesloten met een volk van Kanaän, terwijl de Heere dit streng verboden had. Er ontstaat bij Israël onenigheid. Drie groepen. Eerst de soldaten, die hen, vanwege de gezworen eed, niet durven te verslaan. Vervolgens de menigte, die meent dat dit verbond niet geldt en dat ze als nog gedood moesten worden. Ten derde de stamhoofden: dit ver-

bond is gesloten onder aanroeping van de Naam des Heren. En dan is eedbreuk een zware zonde.

Al is die eed lichtvaardig afgelegd, nu moeten ze die eed houden. Zij hechten aan de waarde van het woord. De Gibeonieten deden dat niet, maar zij doen dat wel.

Opvallend: geen woord van Jozua. Schaamt hij zich? In elk geval, hij staat achter het standpunt van de oudsten.

Vers 21 - 27. Een prachtige oplossing voor dit moeilijke probleem. De Gibeonieten zullen in leven blijven, maar een eigen plaats innemen. Ze zullen voortaan de geslachten door dienst moeten doen als hout-hakkers en waterputters bij de komende eredienst van de Heere. Jozua heeft hen vervloekt omdat ze gekomen waren met leugen en bedrog. Ze krijgen een ondergeschikte slavenplaats bij Israëls eredienst. Toch nog een zegen- in aanraking gekomen met de bediening van de verzoening. `Hunheidens verleden zal verbleekt zijn en de tempeldienst hun leven gestempeld hebben.`

Eeuwen later, in de dagen van koning Saul, geldt die eed nog. Uit 2 Sam. 21 blijkt dat hij de Gibeonieten wilde uitroeien. Dat was bloedschuld. Als straf van de Heere volgen dan drie jaren van hongersnood onder de regering van koning David. Als David Gods aangezicht zoekt, laat de Heere weten dat de oorzaak ligt in het optreden van Saul. Het gevolg is dat zeven nakomelingen van Saul gedood worden. Zo groot is de invloed van de eens gezworen eed, voor Gods aangezicht. Onze woorden moeten beheerst worden door het betrouwbare Woord van God. Hij houdt getrouw Zijn Woord. Zowel in

belofte als in dreiging. Onze redding ligt in de Meerdere Jozua, die op aarde voortdurend een volmaakt biddend leven leidde, bij dagen en bij nachten.

Vragen

1. Jozua ging niet bidden. Wat heeft dat ons te zeggen? Zie Zondag 44, vr en antw. 114.
2. Valt de list van de Gibeonieten onder de noodleugen? Is een noodleugen geoorloofd?
3. Hoe is het te verklaren dat Jozua hier de Heere niet om Zijn wil heeft gevraagd?
4. Een christen heeft twee wapenen. Hoe en wanneer moeten we die gebruiken?
5. Heeft Psalm 15: 4 b nog iets te maken met de houding van de leiders, vers 19 en 20?
6. Jozua redt hen uit de hand van hen die hen willen doden. Vertoont hij hier het beeld van Christus of toch niet?
7. Maar gij geheel anders. Hoe moeten en kunnen onze woorden anders zijn dan die van ongelovigen? Hoe kunnen we dat in onze gezinnen gestalte geven?
8. Als er een kloof is tussen woorden en daden. Hoe kan dat veranderen?
9. Zijn er omstandigheden waarin we van een afgelegde eed ontslagen zijn?

10. Hoe komt het dat ja- woorden in de kerk: doop, belijdenis, huwelijk, ambtsaanvaarding, zo makkelijk verbroken worden? Hebben de media en zichtbare feiten hier iets mee te maken? Wat is de remedie?

11. Hoe zou de vijand zich vandaag als vriend kunnen voordoen? Kan dat ook met gebruik van Bijbelteksten?
Zie Lucas 4, Genesis 3 : 1, Jacobus 4 : 4.

MANNENBONDSDAG 2016

D.V. zaterdag 8 oktober

Referaat door Ds. J. Jonkman uit Zeewolde
'De satan ontmaskerd'

Misschien moet u even wennen aan deze titel. U denkt wellicht aan Efeze 6:11: 'Opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel'. We merken soms (of niet) dat we in kerk en samenleving en niet in het minst in onze gezinnen of ons persoonlijk geloofsleven steeds weer (en meer) weggetrokken worden van het Evangelie. Het moet geen vraag zijn welke grote verleider hier achter zit. De Schrift en de Catechismus zijn daar duidelijk in. We zullen ons steeds weer moeten bekleden met de gehele wapenrusting van God en ons laten toerusten. Juist in een tijd als deze is waakzaamheid geboden. Waakzaamheid tegen de verleiding. Verwachting en vertrouwend op Hem die de wereld heeft overwonnen!

De bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen beveelt dit actuele onderwerp van harte bij u aan! In de morgenbijeenkomst wordt de lezing gehouden. In de middagbijeenkomst is er gelegenheid tot het stellen van vragen aan een forum.

We nodigen u van harte uit om hier samen met ons over na te denken!
Neemt u gerust uw familie en kennissen mee!

Tijd: Aanvang: 10:00 uur (ontvangst met koffie vanaf 9:15 uur).
Sluiting rond 14.00 uur.
Plaats: Chr. Geref. Kerk 'De Kandelaar', Meinsstraat 4a, 3862 AE Nijkerk,
tel. 033-2463677.

Meer informatie: br. A. Kok, secretaris van het bestuur van de mannenbond.
Tel. 0318-529646, e-mail: akok@kliksafe.nl, info: www.mannenbond-cgk.nl

De Samaritaanse vrouw

Ds. D.J. van Vuuren

Johannes 4:9-15

Jezus' onderwijs aan de onwetende Samaritaanse

In het werk van de kerk naar buiten is het van belang te trachten om mensen in hun situatie te benaderen en in hun gedachtewereld aansluiting te vinden. Maar vóór alles moet het te doen zijn om zielen te behouden tot eer van God. Vanuit die grondgedachte benaderde de Heere Jezus ook de Samaritaanse vrouw.

A - uitgelokte vragen;

”Geef Mij te drinken” Wat zal de Samaritaanse verbaasd geweest zijn! Een Joodse man, die haar om een gunst vraagt. Aan die verbazing geeft zij dan ook allereerst uitdrukking, vs.9. Hoe wist zij dat Hij een Jood was? Waarschijnlijk door de spraak; de Samaritanen spraken een ander dialect dan de Joden in Galilea en Judea. Mogelijk was het ook te zien aan de kleding.

Hoe dan ook, zij ontving een verzoek tot dienstbetoon van iemand van het volk, dat zich steeds op verre afstand hield van de Samaritanen. Jezus' verzoek lokt bij haar een tegenvraag uit. Haar belangstelling in Jezus is gewekt en zij is vatbaar gemaakt om te horen wat Hij verder tot haar zal spreken. Hoe blijkt hier de wijsheid van de hemelse Leraar, Die Zijn onderwijs zo inricht, dat de leerlinge zoveel mogelijk vragen gaat stellen, en dat Zijn antwoorden ook weer uitlokken tot vragen.

Maar wat Jezus verder gaat zeggen, zal haar verbazing nog meer doen stijgen en haar

nieuwsgierigheid nog meer gaande maken en haar aandacht spannen, vs.10. Wat een veelzeggend antwoord! Nee, Hij is niet geprikkeld of boos door de opmerking van de vrouw. Maar Hij reageert nu niet meer als de vermoeide, dorstige wandelaar, maar als de zoekende en ontfermende Zaligmaker.

B - veelzeggende antwoorden

“Indien gij de gave van God kende..”; wat bedoelt de Heere daarmee? Daarmee kàn Hij Zichzelf bedoelen. Maar meer bijzonder zal Hij hier bedoeld hebben de Heilige Geest met al Zijn genadegaven, zoals ook blijkt uit Joh.7:38-39. De Heilige Geest is het levende water. Daarvan lezen we ook al in het OT, bv.Jes.44:3.

“en indien u wist, Wie Hij is, Die tot u spreekt”, nl de Zaligmaker, de Messias, “dan zou ú aan Mij om water gevraagd hebben en Ik zou u levend water gegeven hebben!” Wat een veelheid van gedachten in deze enkele woorden! 1e: Christus hééft levend water, dat is de Heilige Geest met al Zijn genadegaven; die Geest heeft Hij verworven. Wij hebben die Geest van nature niet! Die hebben we wel nodig, met Zijn ontdekkende, vermanende en ook vertroostende werking. En de Heere Jezus zegt ook in deze tekst duidelijk, dat je er om mag vragen! De Samaritaanse begrijpt er niets van. Wat Jezus als beeldspraak gebruikt, vat zij letterlijk op. Zij vatte de uitdrukking 'levend water' op in de zin van het dagelijks spraakgebruik. Dat is dan bronwater, dat uit de diepte van de aarde opwelt, dus in beweging

is, in tegenstelling tot het regenwater, dat in waterbakken wordt opgevangen en stil staat. En omdat zij het dus zó opvat als levend bronwater kunnen wij ons voorstellen, dat zij tot Jezus zegt: Heere, U hebt niet om mee te putten ...vs.11. Hoe wil Hij dan levend water uit deze put halen, die zeker 30 meter diep is! Als hij dat zou kunnen, zou hij nog meer zijn dan vader Jakob, die het water niet anders kon krijgen dan door deze diepe put te graven!

Wat een onwetendheid blijkt in haar vragen, ook al probeert ze er misschien een godsdienstig tintje aan te geven door over vader Jakob te beginnen. Zijdelings brengt zij hier een twistpunt tussen Joden en Samaritanen ter sprake. En zij beroept zich dus ook op haar afkomst: onze vader Jakob, en hij heeft ons die put gegeven!

C - onderwijs tot zaligheid.

Laat ons luisteren naar het onderwijs van de Heere Jezus, Die hier ook ons nog wil leren! Stap voor stap leidt Hij, Die kan zeggen: 'Meer dan Jakob is hier!' de vrouw verder! Zelfs al zou haar toon een beetje ruzie-achtig geweest zijn, Hij antwoordt rustig en gaat ongestoord verder met Zijn onderwijs! Wat een geduld; wat een zondaarsliefde!

Vanwaar hebt U dan het levende water? zo heeft de vrouw gevraagd. Op die vraag geeft Hij haar geen antwoord. Maar Hij gaat haar de heerlijkheid en onmisbaarheid van die Gave nader voorstellen: Wie van dit water drinkt zal weer dorsten. Dat geldt van alle aardse water, niet alleen wat betreft de dorst van het lichaam; het geldt van alles buiten God en buiten Christus, waarin men bevrediging zoekt van zielsbehoeften. Maar wie

gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, die zal in eeuwigheid niet dorsten, vs.14a. De Leraar wil door Zijn onderwijs de Samaritaanse begerig maken naar dat levende water, dat Hij kan geven, te kennen en te ontvangen.

Het water, dat Christus geeft, stilt voor eeuwig het smachtende dorsten van het mensenhart naar leven en geluk. Kernachtig drukt de Heere het uit, dat dit water niet maar een bron zal zijn, vlakbij de mens, want dan ontkomt men niet aan het steeds weer dorsten. Maar het zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven! Nee, hiermee zegt de Heere niet, dat een kind van God nooit meer enige geestelijke behoefte zal gevoelen, maar dat de gaven die Christus geeft, toegepast door de Heilige Geest, van blijvende aard zijn. Ze zullen nooit meer worden weggenomen.

Die bron zal nooit opdrogen; niet in dit leven en niet in het toekomstige, maar het zal vloeien tot in alle eeuwigheid!

Heere, geef mij dat water! horen wij de Samaritaanse vrouw dan aan Jezus vragen. Nu doet zij, wat de Heere in vs.10 zei, dat zij eerst had behoren te doen. In plaats van geefster is zij nu vraagster geworden!

Nee, nog beseft zij niet de diepe bedoeling van Zijn woorden, maar in elk geval was het haar wel duidelijk geworden, dat Jezus ander water bedoelde dan dat uit de Jakobsbron. Hoewel zij dus eigenlijk niet beseft, waarom zij vroeg, er is in haar hart een verlangen gewekt naar dat levende water, waarvan deze Vreemdeling heeft gesproken!

Het natuurlijke water was nog niet uit haar gedachten, vs.15b. En zij zal zelf niet helemaal duidelijk hebben kunnen zeggen, wat nu de eigenlijke redenen waren van haar

vragen naar dat levende water; die waren nog gemengd en onbepaald!

Maar het onderwijs van de Leraar was dan ook nog niet afgelopen. Hij zou nog doorgaan! Hij heeft haar in elk geval vatbaar gemaakt voor dat verdere onderwijs, dat vanaf vs.16 plotseling een heel ontdekkend karakter krijgt. We zien dat de volgende keer.

Gespreksvragen

1. In nogal wat gebieden, waar vroeger het Evangelie heeft geheerst en de Christelijke godsdienst het hele leven doortrok, wordt het al meer afgevlakt en doet het geen kracht meer. Hoe is dat gekomen?
2. Als onkunde onder kerkmensen de oorzaak is, wat is dan nodig?
3. Uit antwoorden van de Samaritaanse blijkt, hoe het vleselijke hart van een mens altijd geneigd is materialistische betekenis te hechten aan geestelijke uitdrukkingen. Moet dat niet leiden tot dwalingen?
4. Als de Samaritaanse vrouw een afstammeling zou zijn van Jakob, was dat geen garantie voor het bezitten van de gave, waarvan Jezus hier spreekt. Wat denkt u in dit verband van de opmerking: genade is geen erfgoed?
5. Waar lezen we in het OT al van het levenswater, dat genadig aangeboden wordt?
6. Kunt en wilt u ook iets zeggen over Gods geduld in het onderwijs, dat u in uw leven (levensloop) ontving?

Boekbespreking

Kom tot Zijn rust

ds. H.Korving

“Over de vreugde van de rustdag”

De zondag als christelijke rustdag komt steeds meer onder druk te staan. De maatschappij legt druk op winkeliers om op zondag open te zijn. De wetgever, onze overheid, heeft hier immers steeds meer ruimte voor gegeven. Sommige christenen roepen de kerk op om terug te keren naar de sabbat.

Enerzijds zijn er kerkmensen die aan de zondagsviering een oudtestamentische invulling geven, anderzijds zijn er die verregaand zich beried zijn mee te gaan in de eisen van de huidige maatschappij. Ds. Korving biedt in dit boek een handreiking op bezinning. Het inzicht dat de rustdag een waardevol geschenk van God is, vormt de basis van de juiste omgang met allerlei vragen erover. In 18 hoofdstukken geeft de Urker pastor duidelijke lijnen weer vanuit het Oude en Nieuwe Testament. Het slot van hoofdstuk 18 luidt: “Wat een zegen... als we op adem morgen komen op Gods dag, om God door Zijn Geest in ons leven te laten werken... Zo wordt het heimwee gewekt en versterkt naar de grote Sabbatdag”.

N.a.v.: Kom tot Zijn rust, ds. H.Korving

Uitg: Brevier uitgeverij

Prijs: € 13,90, ISBN 9789491583889

A.Kok

Wanneer u dit nummer van De Saamwerker ontvangt, is voor de meesten de vakantie weer voorbij. Hopelijk bent u uitgerust en toegerust om een nieuw verenigingsseizoen te beginnen. Het is een voorrecht dat we nog in vrijheid samen mogen komen. Nodig eens gasten uit om de verenigingsavonden bij te komen wonen. Persoonlijke benadering werkt vaak het beste!

Als bestuur hebben we afscheid moeten nemen van ds. W.E. Klaver, wegens vertrek naar de gemeente van Hamilton (Canada). We wensen hem en zijn gezin een door de Heere gezegende tijd toe.

Ook willen we hem, langs deze weg, hartelijk bedanken voor zijn gewaardeerde inzet binnen onze mannenbond.

De Bondsdag zal dit keer niet in Ede zijn. In het najaar zal de kerk in Ede gerenoveerd worden. We zijn in Nijkerk in de CGK hartelijk welkom! Nijkerk is goed te bereiken met de auto en ook met de trein. We rekenen op uw komst op D.V. zaterdag 8 oktober. Een dag van toerusting en ontmoeting. Ds. J. Jonkman hoopt voor ons te spreken over het onderwerp: "De satan ontmaskerd". Een onderwerp wat heel actueel is. We leven in een onrustige tijd en in een onrustige wereld. Het lijkt wel alsof de satan het voor het zeggen heeft. Maar....?! Laten we komen luisteren naar het Bondsreferaat! Breng gerust uw echtgenote en uw vrienden mee. Misschien bent u nog nooit eerder geweest. Laat dan nu de eerste keer zijn. U zult er geen spijt van hebben.

A. Kok

Langzaam maar zeker merken we dat het winterwerk weer gaat beginnen.

We wensen u voor de komende tijd een goede vergadertijd toe. Gode bevolen! Voor alles geldt D.V.

Een hartelijke groet, namens het bestuur
A.Kok (secretaris)

Even aandacht voor:

- Bondsdag zaterdag 8 oktober om 10 uur te Nijkerk
- Uiterste inleverdatum kopij voor De Saamwerker nummer 4-2016: zaterdag 12 november

Het genadeverbond

BGD, hoofdstuk 1 (Apeldoornse geloofsleer door Prof. van Genderen en prof. Velema), De Kerk. Par. 46.

46.1. De kerk als Gods werk.

De kerk zoals zij zich in deze wereld aandient, zou men kunnen vergelijken met een stichting of instelling. Toch komt men alleen tot het wezen van de kerk vanuit de Heilige Schrift.

De kerk heeft haar ontstaan niet aan menselijk initiatief te danken, maar zij is schepping van het Evangelie. Zeker heeft de kerk een menselijke zijde, maar het is Christus, die Zijn gemeente vergadert. Daar zij door mensen gevormd wordt, mogen we de kerk niet verabsoluteren.

46.2. De kerk in trinitarisch licht (Vader, Zoon en Heilige Geest).

a) De kerk is het volk van God. Zij is het werk van de drie-enige God: Volk van God; Lichaam van Christus; Tempel van de Heilige Geest.

Bij de kerk als volk van God is te denken aan de verkiezing en aan het verbond. Duidelijke voorbeelden daarvan zijn te vinden in de verhouding van God tot Israël.

Het woord "Qahal" is de naam van de samenkomst in de eredienst onder het oude verbond.

In het N.T. worden de gelovigen zowel uit Israël als uit de heidenen aangesproken als Gods volk (1 Petrus 2:9,10).

Ook de kinderen horen bij de gemeente krachtens Gods verbond, voor wie de beloften gelden (Hand. 2:39).

Behalve het woord ekklesia (Gemeente)

Ds. A.K. Wallet

spreekt Paulus over de uitverkorenen, de geliefden en geroepenen.

b) De kerk is het lichaam van Christus. (Rom 12; 1 Kor. 12 en in de brieven aan Efeze en Kol.)

Deze gedachte heft grote betekenis voor de onderlinge verhoudingen, maar vooral op die van Christus en Zijn gemeente. Christus is het hoofd; de sacramenten Doop en Avondmaal beelden de inlijving en de gemeenschap met Christus af.

Het Hoofd zijn van Christus betekent ook dat Hij boven Zijn gemeente staat en dat de gemeente aan Hem onderworpen is. Er is dus geen vereenzelving. De gemeente heft alles aan Hem te danken; zij heeft gaven ontvangen (Ef. 4:7-16) en wasdom (Kol. 2:19).

De kerk dient de wereld in te gaan zonder er ooit in op te gaan. De kerk mag weten dat Christus alle heerschappij heeft over de wereld.

c) De kerk is de tempel van de Heilige Geest.

Zie 1 Kor. 3:16: "Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont?"

Ef. 2:22: Woonstede van God in de Geest of een geestelijk huis (1 Ptr. 2:5) Het Pinksterfeest is hier van beslissende betekenis. De Geest wordt uitgestort op alle vlees (Hand. 2:17)

De kerk kan niet beschikken over de Geest, wel moet zij er voor openstaan en er ontvankelijk voor zijn.

De Geest schenkt gaven die bestemd zijn voor de opbouw van de gemeente (1 Kor. 12:11; Rom. 12:7-10; 1 Kor. 12)

We mogen echter niet ambt en charisma tegenover elkaar stellen.

Het ambt dient om de geestelijke gaven te leiden en te ontwikkelen. De kerkelijke gemeenschap is uniek, als ene geestelijke zaak. We hebben de roeping om leden van deze gemeen te zijn. De gemeenschap der heiligen staat niet los van de kerk, maar functioneert in de kerk.

Vragen

1. Aan Wie wordt het kerkstichtende werk toegeschreven in zondag H.C.21. antw.54? Welke facetten komen daarin openbaar? Welke houvast ligt daarin voor ons? Wie worden door Christus gebruikt bij dit werk? Zie Ef. 4:11 en 12.

2. Iemand zegt: ik sluit mij aan bij die kerk waarin ik mij thuis voel. Wat kunnen factoren zijn waardoor je je er niet thuisvoelt? Wat dient de doorslag te geven? Welke kenmerken worden in art.29 van de zuivere kerk genoemd?
3. Wanneer horen de kinderen bij de gemeente: wanneer zij geboren worden of wanneer zij gedoopt worden? Zie H.C.z.27, vr. en antw.74. Zie ook vraag 1 aan de doopouders.
4. Is het chr. geloof in onze tijd nu wezenlijk anders dan bij Abraham of Paulus? Wat staat daarover in art.27 van de Ned. geloofsbelijdenis.
5. Hoe is de gemeenschap der heiligen een gave en een opdacht. Zie H.C.z.21, vr en antw.55?

Mannendag

De commissie van de 'Mannendag Midden Nederland' nodigt u uit voor de regionale themadag, die wordt gehouden op D.V. zaterdag 1 oktober in Hoevelaken, in het gebouw "Rehoboth" achter de Hervormde Kerk, Westerdorpsstraat 67, 3871 AV.

Het thema voor deze dag is

"Man naar Gods hart".

De referaten hebben betrekking op verschillende mannen met hun eigen karakter, geloofsweg, omstandigheden, uitspraken enz. Kortom de veelkleurigheid van Gods genade verheerlijkt in mannenharten komt

naar voren.

Op deze dag zal ds. H. H. Klomp, Chr. Ger. predikant te Veenendaal spreken over:

"Mannen uit het Oude Testament".

Ds. J. C. de Groot, Hervormd emeritus predikant te Dordrecht spreekt over:

"Mannen in het Nieuwe Testament".

De bijeenkomst begint om 9.30 uur; vanaf 9.00 uur inloop. Rond de klok van 12.30 uur sluiten we af met gratis lunch.

Voor inlichtingen www.mannendagmidden.nl of bel 0341-360520.

Bond van Chr. Geref. Mannenverenigingen in Nederland

Notulen van de bestuursvergadering van de mannenbond op woensdag 31 augustus 2016 in de Chr. Geref. Pnielkerk te Veenendaal

Presentie

Aanwezig zijn: ds. C.J. Droger, br. H. Hakvoort, br. A. Kok, ds. G.J. Post en br. K. Ypma, br. S.J. Roos en br. J.C. Westeneng. Met kennisgeving zijn afwezig: br. E. Hofstee en H. Bokhorst

Opening

De voorzitter laat zingen Psalm 30 vers 3. Hij leest Psalm 18 vers 47 t/m 51. Vers 47 is het uitgangspunt van het openingswoord. We staan aan het begin van het seizoen. Het kerkelijk werk gaat weer beginnen. Ook het werk binnen de mannenbond. Psalm 18 is een lied van David. God had hem gered van al zijn vijanden. In 1 Samuel 22 staat dit lied ook. David is dankbaar. De HEERE leeft! Dat heeft hij ervaren. Daarom looft hij de Heere. Ook deze psalm is Gods openbaring. Al ons werk doen we toch in dienst van de HEERE? Hoe zal het gaan? Let op: de HEERE leeft! Dat geeft hoop en verwachting. Laten we dat vasthouden. Ons werk is veilig in Zijn handen. Hij is de God van ons heil. In Christus is er heil en genade. De Bijbel is er vol van. Zo mogen we ons werk doen. Vervolgens gaat ds. Droger ons voor in gebed.

Agenda

Aan de agenda wordt niets toegevoegd.

Notulen

Er zijn geen redactionele opmerkingen over de notulen van de bestuursvergadering van 5 maart 2016 en ook niet over het verslag van de jaarvergadering van 5 maart jl. N.a.v. de notulen: de niet-aangesloten verenigingen krijgen bij de uitnodiging voor de bondsdag een aantal Saamwerkers en een verzoek om eens na te denken over de vraag om zich aan te sluiten bij de bond. Het bestuur staat open voor een eventueel gesprek met deze verenigingen.

Ingekomen stukken en eventuele mededelingen

- Uitnodiging themadag in Tholen 9-4-16. Br. Kok is er geweest, Het was een goede dag.
- Uitnodiging bondsdag vrouwenbond CGK. De voorzitter geeft een verslag. Een dag met een nieuwe opzet. Een fijne dag, mooi om mee te maken.
- Uitnodiging van de Bijbelstudiebond. Het is niet gelukt om deze dag bij te wonen.
- Uitnodiging voor het afscheid van ds. Klaver, Een aantal broeders heeft deze dienst bijgewoond. Het was een goede, indrukwekkende dienst. De voorzitter heeft ds. Klaver hartelijk dankgezegd voor zijn werk binnen de mannenbond. Hij zal in de toekomst de Saamwerker blijven ontvangen.

- Reactie van het bestuur van de Herv. Geref. Mannenbond op onze brief. Zij stemmen in met ons voorstel om in 2017 in Putten een gezamenlijke bondsdag te houden. We zijn dankbaar voor dit antwoord. We hopen nog op een reactie van de andere twee mannenbonden. Er zal nog contact met hen worden opgenomen.
- Uitnodiging tot het bijwonen van het 50-jarig jubileum van de mannenvereniging te Sliedrecht-E.H. De brs. Roos en Westeneng hebben met genoeg deze avond bijgewoond.
- Er worden regelingen getroffen voor het bijwonen van de a.s. mannenbondsdagen van de Herv. Geref., Mannenbond, de mannenbond van de Hersteld. Hervormde Kerk en de mannenbond van de Gereformeerde Gemeenten.

Opvoedingsondersteuning

Omdat br. Bokhorst afwezig is, is er niets te melden. We weten als bestuur wel dat er veel werk wordt gedaan.

Nieuws vanuit de districten

District Friesland hoopt op 28 november een avond te beleggen met als spreker ds. Aalderink.

District Twente hoopt op 28 februari 2017 samen te komen met als spreker ds. J. Jonkman over het onderwerp 'De raad van God'.

Bondsdag 2016

Ds. J. Jonkman hoopt voor ons te spreken over het onderwerp: 'De satan ontmaskerd'. Met de koster van de kerk in Nijkerk is de opzet van de dag doorgesproken. We spreken nog door over onderdelen van het te

maken programma.

De Saamwerker

Prof. T.M. Hofman hoopt te zorgen voor schetsen uit het Nieuwe Testament. De redacteur probeert voor de meditaties predikanten te vragen van een gemeente waar ook een mannenvereniging is.

Omdat De Saamwerker vier keer per jaar verschijnt, komen sommige verenigingen per seizoen schetsen te kort. Hier zal uitgeweken moeten worden naar andere publicaties.

Themadagen

De themadag is 't Harde was goed van inhoud. Intussen organiseert het RD ook mannendagen. Jammer, dat er geen overleg is geweest met de mannenbonden. Het bestuur geeft de themadagcommissie de opdracht om hierover met het RD-contact op te nemen.

De website

Het is heel belangrijk om de website actueel te houden. Wellicht is onze website onder te brengen bij de website van onze kerken (www.cgk.nl). Daar zitten diverse kanten aan. Daarom stellen we een websitecommissie samen bestaande uit de brs. Bokhorst, Roos en F. Westeneng. Laatstgenoemde beheert onze website. Deze commissie hoopt te onderzoeken hoe we met de website verder zullen gaan.

Financiën

Op dit moment moeten er nog een paar verenigingen betalen. Het saldo wordt wel wat minder, maar is nog niet zorgwekkend.

Rondvraag

Er zijn geen punten voor de rondvraag.

Volgende vergadering

Woensdag 16 november 2016 om 13.30 uur
in de Chr. Geref. Pniëlkerk te Veenendaal.

Onze eredienst

Mij is door de redactie gevraagd een aantal artikelen te schrijven over “Onze eredienst”. Dit op verzoek van een aantal gemeenteleden. Ik wil aan dit verzoek voldoen, hoewel ik mij bewust ben dat de schrijver ook niet volmaakt is en misschien soms wel wat “prikkelend”. We gaan het met Gods hulp proberen. Het zullen wel een aantal afleveringen worden. Alles D.V.

Bezinning noodzakelijk!

Het is helemaal niet gewoon en betekent heel wat, om met de gemeente waartoe we behoren in het huis des Heeren te zijn.

Daarom moeten we goed weten, wat we nu eigenlijk in de kerk doen!

Velen vinden in hun kerkgang niet dat, wat ze er in zoeken, al zijn ze er zeker, die met vreugde naar het Huis des Heeren gaan.

Verschillende factoren spelen daarin een rol: het zou in de kerk vervelend, dor en droog zijn; het dóet ons zo weinig. Er kan ook geweest worden op de “geesteloosheid” van onze tijd.

Maar één factor verliezen we vaak uit het oog: we beseffen te weinig wat er in Gods huis gebeurt!

Tegenover allerlei liturgische bewegingen is het goed om na te denken over de vraag:

Sluiting

Br. Kok laat nog zingen Psalm 119 vers 53 en sluit de vergadering met dankgebed.

A. Kok

waarom is onze eredienst nu zo, zoals ze is? Wat betekenen de verschillende onderdelen van onze eredienst?

De naam eredienst

In de Bijbel wordt gesproken over het samenkomen van de gemeente (Hebr. 10:25, Hand. 13:2). Het woord “liturgie” is minder geschikt: het wijst met name in de brief aan de Hebreëren op Christus, Die op Golgotha de O.T.-ische offerdienst vervuld heeft en nog in het hemels heiligdom het priesterlijk ambt bekleedt. Hij is de liturg (Hebr. 8).

Andere woorden, die in de loop van de tijd gebruikt zijn:

Dienst des Woords. Bezwaar: er gebeurt in de dienst meer: gebed, zingen, collecteren, bediening van de sacramenten.

Godsdienstoefening. Bezwaar: het doet wat onprettig aan: een zich in de godsdienst oefenende gemeente.

Daarom het woord “eredienst”: dan denken we direct aan de dienst, die de gemeente des Heeren in haar samenkomsten verricht.

Bovendien zit er iets in van een herinnering. Iets van een oproep: vergeet nooit dat het gaat om de eer en verheerlijking van

God. Dit doel vindt zijn toespitsing in de eredienst.

Is eredienst alleen lofprijzing? Nee! God wordt niet alleen geëerd in het zingen van lofzangen.

God wordt hier op aarde vooral geëerd in het als arm zondaar komen tot Hem om door Hem uit Zijn volheid van heil bediend te worden.

De norm van de eredienst

De vormgeving van de eredienst moet in overeenstemming zijn met het wezen nl. de verering van God in Christus. Zo wordt de vorm bepaald. We dienen God op geen andere manier te vereren dan Hij in Zijn Woord heeft bevolen! Eigenwillige godsdienst (ik bepaal zelf wel hoe ik het doe) is de Heere een gruwel. Onze kerken hebben altijd willen staan in de lijn van Calvin: alleen accepteren wat God Zelf geboden heeft in Zijn Woord!

De eredienst in de Bijbel

De Heere heeft tot in onderdelen beschreven hoe Hij gediend wil worden, daarin liggen ook geestelijke lessen.

In Gen. 4:26 lezen we voor het eerst over een publieke eredienst. Het aanroepen van de naam des Heeren. In Genesis 17 lezen we over de besnijdenis, door de vader bediend. Dit is de instelling van een sacrament. In Exodus 12 en 13 lezen we over de instelling van het Pascha en komen we elementen tegen die we tegenkomen bij het H. Avondmaal. In Leviticus wordt nauwkeurig de dienst van ambtsdragers beschreven. Denk ook aan de voorschriften m.b.t. de bouw van de tabernakel.

In het N.T. verdwijnt het altaar. Christus

heeft de offerdienst vervuld. We hebben geen altaar meer nodig in onze eredienst (zoals in de RK-kerk).

Er zijn geen offers meer nodig en verdwijnt ook het priesterschap naar de orde van Aäron.

Christus is Hogepriester naar de orde van Melchizedek, zonder begin en zonder einde. Eeuwig!

Het ambt van alle gelovigen komt nu tot ontplooiing. De gelovigen hebben de positie van 'Gods kinderen', die vrijmoedig in mogen gaan in het heiligdom door het bloed van Christus.

In de eerste Christelijke gemeenten werd veel overgenomen van de diensten in de synagoge.

De priesterlijke dienst van de verzoening heeft plaats gemaakt voor de bediening van het Woord der verzoening; 2 Cor. 5: 11-21 Breking van het brood: daarmee wordt het H.A. bedoeld.

Gebed en lied: Hand. 2:47, 1 Cor. :14-26 en Col. 3:16.

Dienst van barmhartigheid: Hand. 4:34, zorgen voor de armen.

Profetie en tongentaal: 1. Cor. 14, al schijnen deze niet tot de vaste onderdelen van de dienst te behoren.

Hiermee zijn de bouwstoffen voor de eredienst gegeven.

Tenslotte toch maar alvast een vraag: hoe bereidt u en bereid jij je voor op de eredienst? Deze vraag is heel belangrijk voor de zaterdagavond en voor de zondagmorgen. En waarvoor gaan we naar de kerk? Voor dominee X, nee toch? We gaan voor het Woord van de Heere en dan laten we niet onnodig verstek gaan. De Heere heeft recht op onze aanwezigheid!

Geloofsgesprekken...

H. Bokhorst

Toen we pasgetrouwd waren werd ik lid van de mannenvereniging. Dat was op zich een bijzonderheid want niet veel van mijn leeftijdsgenoten deden dat. Toch was het goed om ons met elkaar te verdiepen in het Woord van God en, belangrijker nog, elkaar in het hart te kijken en van elkaar te leren. Het was in die tijd nog gebruikelijk om te gaan staan bij het gebed. Uit eerbied want we spreken tot de HEERE, de God van het verbond. Ik heb me weleens afgevraagd “waarom niet geknield”. Immers wie zijn wij met onze zonden en gebreken tegenover die Heilige God. Thuis zag ik mijn ouders zitten: geknield voor een stoel. In het gebed ook hun kinderen opdragend aan de genadetroon van de HEERE.

Je hoopt en bidt dat dit nu ook nog gebeurt. Wat is het een Zegen en een verantwoordelijkheid als je je kinderen tot Jezus mag leiden. Die het bevolen heeft “Laat de kinderkens tot mij komen...”. Toegegeven, dat is in deze tijd niet gemakkelijk. Er wordt immers veel van ons gevraagd. En we vragen ook veel van onszelf: onze carrière, onze financiële planning, onze status.... Vinden we dat soms niet belangrijker? Maar soms zien ouders het zelf niet eens zitten om in deze samenleving hun christen zijn gestalte te geven. Tijd en geld glipt hen door de vingers en, wat erger is, ook de geloofsopvoeding van de kinderen. Een oplossing hiervoor is niet a la minute te geven. Opvoeden is immers lange termijn werk. Je kan er als ouders behoorlijk mee zitten. Je hebt het immers zelf niet in de hand! Of

toch wel?

“Een kind van zoveel gebeden kan niet verloren gaan”, kreeg Monica van Thagaste, de moeder van Augustinus te horen. Gevouwen handen zijn nodig. Consequent zijn en er voor je jongere zijn. Dat geldt voor het gezin, maar ook voor de gemeente en dus ook voor de mannenvereniging. Laten we er met elkaar maar steeds mee bezig zijn. Hoe moeilijk ook, de HEERE wil het gebruiken in Zijn dienst en tot Zijn eer.

Binnen het project opvoedondersteuning wordt er hard en betrokken gewerkt om ouders, grootouders, verenigingen kerkenraden handvatten te geven om kinderen bij de HEERE te brengen en jongeren bij de HEERE te houden. Zo staat er een stukje in Ambtelijk Contact met tien tips om gezinnen te stimuleren tot gezamenlijk Bijbellezen. Er is / komt een magazine, een website, toerustingsavonden. Regelmatig kunt u hierover in de (kerkelijke)pers lezen. Laat het aan ons als mannenverenigingen niet voorbijgaan. Bidt ervoor dat de HEERE het zal doen gelukken. We hebben immers de strijd niet tegen vlees en bloed. Daarom is het voortdurend gebed zo nodig. Als het van mensen moet komen, dan wordt het zeker niets. Maar als we het biddend van Hem verwachten, dan wil Hij het zegenen. Vroeg of laat. “Zo zullen wij, de schapen Uwer weide, in eeuwigheid Uw lof, Uw eer verbreiden, en zingen van geslachten tot geslachten, Uw trouw, Uw roem, Uw onverwinnb're krachten”.

Op een vereniging was discussie over de volgende tekst. In Hand. 17:4 lezen we “...en van de voornaamste vrouwen niet weinige”.

Vraag

Is er reden aan te voeren waarom deze “groep mensen” door Lucas apart genoemd wordt, daar in die tijd de vrouwen niet direct bij het openbare leven waren betrokken?

Antwoord

De schrijver Lucas laat duidelijke uitkomen dat het niet alleen om de mannen gaat in de gemeente maar dat ook de vrouwen daar zichtbaar aanwezig zijn. Dr. van Eck wijst er in zijn verklaring van Handelingen op, dat Lukas ook al in zijn Evangelie laat zien dat de vrouwen vertegenwoordigd zijn bij zaken die het Koninkrijk van God aangaan. Steeds worden ook bij hem de vrouwen genoemd. Zo schrijft hij in Lukas 8:1-3 dat de twaalfen bij Hem waren, maar ook enkele vrouwen. Zij waren als een kleine kring rondom de twaalfen aanwezig, waaronder ook welgestelde vrouwen, zoals de vrouw van Chusas, de rentmeester van Herodes en Susanna en vele anderen die Hem dienden van hun goederen, uit hun eigen bezittingen.

Sommige vrouwen worden door Lucas in het boek Handelingen met name genoemd: bijv. Lydia in Filippie, Damaris in Athene, Priscilla in Corinthe.

Grosheide zegt in de ” Korte Verklaring” bij

deze tekst uit Handelingen dat vrouwen meer toegankelijk zijn voor de boodschap van het Evangelie dan mannen. Ik denk ook aan een paar regels uit een gedicht van

W. de Mérode: “Er zijn slechts weinigen getrouwen: het zijn slechts kinderen en vrouwen”.

Een feit is dat de vrouwen in het Koninkrijk van God een belangrijke plaats innemen. Al is het niet ambtelijk, maar wel dienend.

We lezen bij dr. Van Eck, in zijn commentaar over Handelingen: Onder de sympathisanten van de synagoge blijken zich een aantal “vooraanstaande vrouwen” te bevinden. Het Jodendom heeft met name op niet-joodse vrouwen grote aantrekkingskracht uitgeoefend. Josefus (de Joodse geschiedschrijver) vertelt hoe de bevolking van Damascus de Joden die in de stad woonden, uit wilde roeien, maar daarvan weerhouden werd omdat ze bang waren voor hun vrouwen die allen op een paar na tot het Jodendom waren toetreden.

Zo zien we ook in Thessalonica dat er niet weinige vooraanstaande vrouwen zich hebben gevoegd bij de christelijke gemeente. Als Lukas schrijft aan Theófilus (Hand. 1:1) zal hij bij het vermelden van aanzienlijke vrouwen willen zeggen dat Theófilus zich zeker niet hoeft te schamen voor het chr.ge-loof. Theófilus kwam uit de hogere kringen. In Lukas 1:4 wordt hij aangesproken met hooggeachte/voortreffelijke, wat een aanspraak is voor stadhouders en adellijke personen.

Het schijnt dat deze vrouwen waarschijnlijk ook afkomstig waren uit de Grieks-Romeinse wereld en al eerder tot het Jodendom waren overgegaan. In hetzelfde vers lezen we ook van vele Godvrezende Grieken. Dat waren mensen die sympatiseerden met het Jodendom, maar zich niet lieten besnijden. Van hen waren er later velen die christen werden. Zo zal het ook van deze vrouwen gelden.

Dus waarom worden deze vrouwen hier vermeld?

1. Dat de vrouwen ook meetellen.
2. Dat de chr. gemeente niet alleen uit het onedele en het verachte van de wereld bestaat (1 Kor. 1:28), maar ook uit aanzienlijke personen.

District Friesland

Op D.V. maandag 22 februari zal er in de Chr. Geref. Kerk te Damwoude een districtsavond worden gehouden.

Spreker: ds. A.A.L. Aalderink.

Aanvang: 19.45 uur.